

WEBER, RĀMAT. UP. 297. VER. in LA. (III) 4, 9. अचिरतजनरावम् adv. VARĀH. BRH. S. 43, 59. जलचर° MBH. 1, 1222. 13, 742. HIT. 111, 20, v. 1. मुरजवाद्य° MĀLAV. 21. भैरव° adj. (अनिल) VARĀH. BRH. S. 30, 6. रुवति रावान्धुरान्ष्टदाः MBH. 1, 2855. रमणीयतरं तरुणीजनमोक्तमधुरिपुरावम् Gesang Gtr. 11, 4. मक्ता° lautes Gebrüll HIT. 92, 18. adj. (f. स्त्री) laut schreiend (नारायणी) MĀRK. P. 91, 18. — Vgl. चारुरावा, दीर्घराव, मेघ° und रव.

रावण 1) adj. (vom caus. von रु) schreien —, wehklagen machend: सर्वलोकानाम् R. 3, 36, 25. लोक° MBH. 3, 11212. HARIV. 14518. R. 4, 14, 37 (19 GORR.). R. GORR. 1, 23, 19. 3, 36, 3. 6, 22, 7. 7, 16, 38. BHĀG. P. 9, 10, 26. शत्रु° KĀM. NĪRIS. 11, 18. त्रैलोक्य° HARIV. 2338 (die ältere Ausg. त्रैलोक्यद्रावण). BHĀG. P. 9, 10, 15. Ueberall zur Erklärung des Eigennamens रावण gebraucht. — 2) m. a) oxyt. patron. von रावण gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. — b) N. pr. des zehnköpfigen Fürsten der Rākshasa, jüngeren Bruders des Kubera und Beherrschers von Lañkā, der von Rāma besiegt wird, TRIK. 2, 8, 5. H. 706. MBH. 3, 15881. fgg. रावयामास लोकान्यस्मात्साम्राज्या उच्यते (vgl. u. 1.) 15928. HARIV. 2337. fgg. 5871. 7373. 8694. 8696 (an den beiden letzten Stellen liest die ed. Calc. falschlich वारण). 10409. R. 4, 1, 47. fg. 71. 79. 14, 13. fgg. 22, 17. 3, 23, 38. 6, 95, 3. RAGH. 12, 52. BURN. Intr. 314. RĀGA-TAR. 3, 446. fg. VP. 383. 417. BHĀG. P. 4, 1, 37. 7, 1, 43. Spr. 54. पुष्कलायुस्वराहूदाच्यतं जयाहू रावणः 1834. रामपत्नीं वनस्थीं यः स्वनिवृत्त्यर्थमाददे । स रावण इति व्यथितो यदा रावाच्च रावणः ॥ WEBER, RĀMAT. UP. 297. gräbt die Worte Pāṇini's, Kāṭjājana's und Patañjali's in Stein Ind. St. 5, 161. Verfasser eines Commentars zum Sāmaveda 10, 176. zum Rgveda HALL 119. Verfasser der Arkakikitsā Verz. d. B. H. No. 943. — c) N. pr. eines Fürsten von Kācmitra (neben Indragit und Vibhishana) RĀGA-TAR. 1, 193. fg. 196; vgl. LIA. I, 475, N. 4. — 3) n. Bez. eines Muhūrta (neben विभीषण) Verz. d. B. H. No. 912.

रावणगङ्गा f. N. pr. eines nach dem Rākshasa Rāvaṇa benannten Flusses auf Lañkā Gāruḍa-P. 70 im ÇKDr.

रावणकंस ein best. Saiteninstrument H. 286, Sch.

रावणरुद्र m. Rāvaṇa's See, N. pr. eines Sees, aus dem die Çatadru entspringt, LIA. I, 34. 45. BURN. Intr. 171, N. 1.

रावणारि m. Rāvaṇa's Feind, Bein. Rāma's, GAṬIDR. im ÇKDr.

रावणि m. patron. von रावण gaṇa पैलादि zu P. 2, 4, 59 und तैल्वल्यदि zu 61. Bez. Indragit's, des ältesten Sohnes des Rākshasa Rāvaṇa, H. 706. MBH. 3, 16449. 7, 4065. 5888. R. 6, 67, 1. 7, 28, 22. Verfasser eines Bālatantra Verz. d. B. H. No. 958. pl. die Söhne Rāvaṇa's BHATT. 15, 79.

रावन् (von 1. र) adj. spendend VS. 6, 30 (यावन् TS.). — Vgl. अ°, पुरु°.

राविन् (von रु) adj. brüllend, tosend, schreiend: जलदा घोरा राविणः MBH. 3, 12885. मधुरराविणो जलदाः VARĀH. BRH. S. 32, 21. मेघडन्तुभिराविणी (गो) wie R. 1, 34, 7. धाडू° Schol. zu P. 3, 2, 79. 6, 2, 80. आकार°, ओकार° den Laut आ. ओ in seinem Schrei hören lassend VARĀH. BRH. S. 88, 33. — Vgl. क्रूर°, बृहदाविन्, मित°, वह°.

राविट N. pr. eines fürstlichen Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 352, b, 4.

राप्. राशिते (शब्दे) v. l. für रास् Dhātup. 16, 25. उलूकाश्याप्यराशित

MBH. 7, 6658. अद्श्यत् ed. Bomb.; die richtige Lesart wird wohl अवाशत् oder अरासत् sein.

राशभ MĀRK. P. 48, 26 fehlerhafte Schreibart für रासभ.

राशि UNĀDIS. 4, 132. m. SIDDH. K. 249, b, 3 v. u. m. f. (das f. nicht zu belegen) TRIK. 3, 5, 17. 1) Haufe, Menge, Masse, Schaar, Gruppe, Quantität, Zahl AK. 2, 5, 42. 3, 4, 28, 216. H. 1411. an. 2, 552. MED. Ç. 11. HALĀJ. 4, 1. COLEBR. Alg. 17. 131. mit कृत u. s. w. componirt gaṇa श्रेयादि zu P. 2, 1, 59. वस्वै राशिमभिनेतासि भूरिम् RV. 4, 20, 8. 6, 58, 3. von Getraide AV. 6, 142, 3. KAUC. 61. वल्मीक° 21. श्रोदनस्य R. 1, 53, 3. 2, 32, 26. काष्ठ° 3, 16, 8. VARĀH. BRH. S. 33, 5. BHĀG. P. 5, 10, 10. भस्म° SUÇA. 1, 101, 19. भस्मराशीकृत R. 1, 41, 30. तूल° ÇĀK. 10. तिल° PANĀT. 121, 11. द्रव्य° 203, 7. गोनीम् RV. 9, 87, 9. पैत्र्य (nach ÇĀṆK. राशि = गणित) KHĀND. UP. 7, 1, 2. 4. एकश्रेव मतो राशिवृक्षयः पाण्डवास्तथा HARIV. 22. यस्य वृत्तं न जल्पति मानवा मद्दद्भुतम् । राशिवर्धनमात्रं स नैव स्त्री न पुनः पुमान् ॥ Spr. 4859. नरराशयः R. GORR. 2, 20, 38. पत्रग° HARIV. 10199. RAGH. 15, 15. WEBER, GJOT. 47. 109. मत्त° MÜLLER, SL. 121. वर्णा° RV. PRĀT. Einl. SARVADARÇANAS. 124, 14. सप्तदशक MBH. 3, 13917. HARIV. 2181. Ind. St. 8, 326. मूल° Grundzahl 329. बळु° und लघु° adj. COLEBR. Alg. 35. °भागानुबन्ध, °भागपवाह 15. °व्यवहार 103. तेजसो राशिं गगनस्थं दिवाकरम् MĀRK. P. 104, 17. MBH. 3, 9900. शुभानामशुभानां च द्वौ राशी 18, 93. अखिलसह° BHĀG. P. 3, 21, 13. अर्थ° SĀH. D. 143, 4. यशो° RAGH. 4, 80. VIKR. 11, 17. Spr. 3671. पुण्य° RĀGA-TAR. 5, 115. PANĀT. 1, 7, 6. पाप° WEBER, RĀMAT. UP. 336. Vgl. अग्नि° (auch PANĀT. 1, 3, 19), अनन्त°, क्षेत्र°, जल° (auch KIR. 5, 19), तेजो° (auch BHĀG. 11, 17), पुण्य°, ब्रह्म° (von einer Person gesagt MBH. 5, 7215), लवणाम्बु°, वारि°. — 2) als Maass so v. a. Droṇa ÇĀṆK. SĀH. 1, 1, 21. — 3) (Sterngruppe) ein Zodiakbild, ein Zwölftel der Ekliptik, ein astrologisches Haus AK. 1, 1, 2, 29. 3, 4, 28, 216. H. 116. H. an. MED. WEBER, GJOT. 21. 106. MBH. 3, 13099. VARĀH. BRH. S. 5, 10. 9, 37. 28, 1. 19. 40, 3. 8. 41, 1. 42, 2. 98, 17. 100, 2. 103, 7. 104, 29. राशितेत्रगृहर्तमानि भवनं चैकार्यसंप्रत्ययाः d. i. die Wörter राशि, क्षेत्र, गृह, ऋत, ऋ und भवन sind gleichbedeutend BRH. 1, 4 (vgl. Z. f. d. K. d. M. 4, 343). 5, 1. fgg. 17, 2. 24, 8. BHĀG. P. 5, 21. 3. 4. 22, 1. 2. 5. 12, 2, 24. MĀRK. P. 58, 76. WEBER, RĀMAT. UP. 313. fg. Ind. St. 2, 278. fgg. KUSUM. 22, 19. Verz. d. Oxf. H. 46, a, 42. 86, b, 3. 5. 93, b, 25. 333, a, 16. 336, b, No. 792. 337, a, 3. राशयधिप der Regent eines astrol. Hauses 86, b, 3. राशिप dass. VARĀH. BRH. 1, 12. °प्रविभाग Vertheilung der 12 Zodiakbilder (unter die 28 Nakshatra), Titel des 102ten Adhj. in VARĀH. BRH. S. °भेद Theil eines Zodiakbildes, — eines astrol. Hauses VARĀH. BRH. S. 69, 3. राशयंश = नवांश BRH. 1, 2. Vgl. जन्म°, पुं°, ब्रह्म°. — 4) N. eines Ekāha ĀÇV. ÇR. 9, 8, 22. ÇĀṆK. ÇR. 14, 39, 1.

राशिक am Ende eines comp. nach einem Zahlwort aus so und so vielen Quantitäten, Zahlen bestehend COLEBR. Alg. 35.

राशिकचक्र n. 1) der Zodiakus As. Res. 2, 291. — 2) Bez. eines best. mystischen Kreises Verz. d. Oxf. H. 88, a, 33. 93, a, 31. 93, b, 43.

राशित्रय n. Regel de Tri Ind. St. 10, 264.

राशिस्थ adj. in Haufen stehend, aufgehäuft KATHĀS. 39, 116. 119.

राशीकर (राशि + कर) auf einen Haufen bringen, zusammenhäufen: °कुरुष तिलान् KATHĀS. 39, 122. °कृत 124. R. 2, 96, 34. भस्मराशीकृत